

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ติดดินไปหาอะไรข้างนอก

ก่อนจ้งหัน

หนองผือพระประมาณสัก ๒๐-๓๐ ขนาดนั้น พระก็เต็มตงนั้น บริเวณวัดมันโล่ง ข้างในเป็นดงหมด พระอยู่ในป่าๆ กลางวันไม่มีพระ อยู่ในป่าหมด ในราว ๓๐ อยู่หนองผือ แต่บางที่มันขึ้นมันลง คือมันไหลเข้าไหลออกตลอด ที่เป็นพื้นจริงๆ ก็จะมีประมาณ ๓๐ ไหลเข้าไหลออกนี้หาประมาณไม่ได้ เราจะตายพูดซัดๆ นะ แหมหนักมากที่เดียวอยู่หนองผือ เพื่อความสะดวกสบายของครูบาอาจารย์ พระเณรเข้ามาขึ้นมาทุกแบบ เราผู้คอยดูแลความเรียบร้อยนั้นมันจะเป็นจะตายจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา ตาต้องตีหูเรื่อ ใจคิดเกี่ยวกับพระทั้งวัดเพื่อความสงบสุขของท่านไม่ให้ระเกะระกะ นี่ละที่ว่าหนักมาก

เพราะฉะนั้นตามอัยาศัยแล้วท่านไม่อยากจะให้เราไปไหน แต่ประโยชน์ส่วนใหญ่ของเรามีท่านทราบ เรากลับเรียนปรึกษาหารือถึงเรื่องงานการอะไรบ้างภายในวัดอย่างนี้ มีหรือไม่มี เพราะปรกติก็ไม่มี หากไม่มีก็ขอโอกาสกราบนมัสการไปประกอบความเพียรสักชั่วระยะหนึ่ง ชั่วระยะ พอถวายท่านแล้วก็เจียบแหละเรา ปล่อย ที่นี้ท่านจะนำไปพิจารณา ได้โอกาสเมื่อไรสมควรที่จะตอบรับท่านจะตอบรับมา เอ้อ ที่ท่านมาหาอยากจะไปเที่ยววิเวกก็ได้ จากนั้นจะไปทางไหนๆ ก็เอาละท่านจะถาม แต่อัยาศัยท่านไม่อยากจะให้ไป

นี่ก็ประกาศให้เห็นว่า พอเราผู้ควบคุมพระเณรไปเท่านี้ กิริยาของพระของเณรอาการของพระของเณรนี้จะขวางหูขวางตาท่านตลอด เวลาเราอยู่นั้นมันสอดมันส่อง นี่ละหนักมากนะ ธรรมดาท่านไม่อยากจะไปไหน แต่เห็นประโยชน์ส่วนใหญ่ของเราท่านก็ให้ไป จึงว่าหนักมากนะเรา อยู่ในวัดนี้ก็เหมือนกัน อันนี้มันสองด้าน ทางในครวักับทางนี้ ทางหนองผือมีด้านเดียวเฉพาะพระ ถึงอย่างนั้นก็หนักมากอยู่เรา ทุกอย่างลักษณะเหมือนว่าเป็นบ่อของพระเณรในวัดทั้งนั้นแหละเรา ออกหน้าๆ ตลอด จะให้สะดวกสบายไม่มี

ไปอยู่กับท่านฉันจ้งหันทุกวัน ไม่เหมือนออกเที่ยวนะ ฉันจ้งหันทุกวันแต่ไม่ให้ อืม ประมาณสัก ๖๐% พอได้ประคองความเพียรไป ถ้าจะอดไม่คุ้มค่าเพราะงานการมากมาย ปฏิบัติอย่างนั้นเรื่อยมา บางทีก็ประชุมลับ เรียกพระเณรมาประชุมลับเลย เอากันอย่างหนักประชุม เราเป็นผู้ชี้แจง ท่านไม่ทราบแหละ เราทำของเราเอง เรียกพระเณรมาประชุม แต่พระเณรเคารพเรามากแต่ไหนแต่ไรมา ไม่เคยทะเล้ง เคารพมาก กลัว

เป็นอันดับสองของพ่อแม่ครูจารย์มั่น ดีไม่ตีกลัวเรามากเพราะมันสัมผัสสัมพันธ์ต่อกันอยู่ตลอด ท่านอยู่สบายท่าน ใ้เรานี่ช็อคอยู่ดูพระคุณ ประชุมลับเงียบๆ เอาแต่ที่เดียวนะเวลาประชุมก็ดี ไม่เช่นนั้นไม่เรียบร้อย เดี่ยววงศันั้นมาเดี่ยวงศันี้ไป มีแต่ระเกะระกะ ไม่ได้อบรมศึกษาอะไรเท่าที่ควร เลอะๆ เทอะๆ ที่นี้ผู้รับเป็นเราหนัก

บางที่เราที่ระบายออกบ้างกับท่าน ลองหยั่งเสียงท่านดูว่าจะเป็นอย่างไง เอ้อ วัดหนองผือนี้ก็เป็นที่เลิศเลอสมัยปัจจุบัน มีพ่อแม่ครูจารย์เป็นประธานอยู่ที่นี้ รู้สึกว่าร่มเย็นไปหมด แต่มีสิ่งที่ทำให้เสียก็คือว่า หูหนวกตาบอดก็มาวัดหนองผือ ง่อยเปลี้ยเสียแข้งเสียขา ก็มาวัดหนองผือ อะไรๆ ที่ไม่ดีมาวัดหนองผือๆ อันนี้รู้สึกว่าขัดกันอยู่กับวัดหนองผือที่เป็นวัดมหามงคล เราหยั่งเสียงคอยฟังท่าน อะไรๆ มานี้ละของเลอะๆ เทอะๆ เามาทั้งอยู่ในวัดหนองผือ เหมือนวัดหนองผือเป็นส่วนเป็นถ่าน

เวลาโอกาสดีๆ เอละ ท่านจะตอบว่ายังไงคอยฟัง เอ้อ วัดเราก็เป็นวัดร่มโพธิ์ร่มไทร นึกว่าท่านจะตอบว่ายังไง ใครๆ ก็เห็นว่าร่มเย็นๆ ง่อยเปลี้ยเสียแข้งเสียขา หูหนวกตาบอด เขาก็หาความร่มเย็น วางั้นนะ ถ้าเราไม่รับเขาจะไปไหนก็ไม่ว่าแหละ นั้นท่านตอบ คือเราหยั่งเสียงดู เราพูดได้ทุกแง่กับพ่อแม่ครูจารย์ พูดทุกอย่างที่สมควรอย่างที่ว่านี้แหละ เเราว่าวัดหนองผือเป็นส่วนเป็นถ่าน แล้วท่านจะตอบว่ายังไง ท่านก็ตอบดีนะ มีเหตุผลเรียบร้อย เราก็ชมเชย หยั่งเสียงจอมปราชญ์ละชิ เเรามันจอมโง่ ท่านเป็นจอมปราชญ์ ลองหยั่ง

ถ้าพูดถึงเรื่องลูกศิษย์ทั้งหลาย เเรานี่คนหนึ่งละเท่าที่ทราบ ไม่มีองค์ไหนที่จะต่อสู้กับครูบาอาจารย์เหมือนเรา เเรานี่เอาจริงนะต่อสู้ แต่เรื่องทิวิมานะไม่มี หาเหตุหาผล ดังที่ว่านี้หยั่งเสียงอย่างนั้นหยั่งเสียงอย่างนี้ เป็นอย่างนั้นนะ นี้ก็ ๓๐-๔๐ องค์พระให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ อย่าให้เป็นอย่างที่ว่า ระเกะระกะ ออกจะแตกอยู่หนองผือ ผมจำได้ไม่ลืม มาที่นี้อย่าให้แตกอีกนะ ต่างองค์ต่างมุ่งหน้ามาหาอรรถาธรรม ธรรมคืออะไร สติธรรม ปัญญาธรรม สังวรธรรม เหล่านี้เป็นเครื่องประดับพระเรา เป็นเครื่องหนุนพระเราไม่ให้ลืมนื้อลืมตัว

แต่เรื่องก่อสร้างนี่มันเป็นยังไงไม่ทราบวัดป่าบ้านตาด เวลาเราไม่อยู่มันจะมีทุกแห่ง มันแทรกเข้ามาๆ สิ่งก่อสร้าง เขยิบหัวศาสนาไป ศาสนาท่านไม่ได้นิยมในการก่อสร้างวัดต่างๆ เหมือนการก่อสร้างการบำรุงจิตใจนะ อันนี้เป็นหลักใหญ่มากทีเดียวสำหรับพุทธศาสนา เดี่ยวนี้มันมีแต่เรื่องอย่างนั้นละ เออะอะก็เอาวัตถุพวกมูตรพวกคุณเข้ามาเหยียบย่ำทำลาย ศาสนาเลยจะไม่มี ลูกเต้าหลานเหลนเกิดขึ้นมาก็เห็นตั้งแต่สิ่งหรุๆ หราๆ ภายในวัดโนวฯ เลยเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นศาสนาไปเสีย เดี่ยวนี้เป็นแล้วนะ ศาสนาแท้คืออะไรไม่ได้เห็นกัน คือการปฏิบัติตัวตามแนวทางของศาสดาที่สอนไว้

รักษาสำรวมกายวาจาใจของตนให้ดี ประพฤติตัวให้เป็นคนดีพระดี มีเหตุมีผลทุกอย่าง ไม่ใช่สักแต่จะทำ อยากอะไรก็ทำตามความอยาก ๆ ใช้ไม่ได้นะ อย่าเอามาใช้ในวัดนี้ ผมอกจะแตกเหมือนกันนะ

เวลาเราอยู่เป็นอย่างหนึ่ง เวลาเราไปไ้เรื่องการก่อสร้างหฺรฯ หรฯ มีแต่เวลาเราไม่อยู่ ถ้าเราอยู่นี้ไม่ได้ กบาลแตก ตีกบาลเอา ว่ามันให้ชัด ๆ อย่างนี้มันหยาบ ใส่ปี๊วะเลย เวลาไปที่นั่นที่นี้เตรียมท่าละวัดถูเทวทัต การภาวนาเป็นยังงิ เคยพูดแล้ว ตั้งแต่ไปพักในที่ต่าง ๆ เพียงทำแคร์เท่านั้นวันหนึ่งไม่สำเร็จ ทำแคร์ทำทางจงกรมอะไร ๆ ที่อยู่ของพระองค์เดียวไม่สำเร็จมันก็เป็นกังวล เห็นไหมละ ทำแคร์เท่านั้นก็เป็นกังวล การกังวลเป็นเรื่องของกิเลสไปแล้วนั้น การชำระกิเลสด้วยสติปัญญาติดต่อกันแล้วจะไม่มีในเวลางานชุลมุนวุ่นวายอย่างนั้น

นี่มีตั้งแต่การก่อสร้าง เป็นงานโลกงานสงสาร เลยโลกเลยสงสารไป อันนี้ละที่เสียมากพุทธศาสนาเรา พระเณรนี้ละตัวสำคัญ ลากญาติลากโยมให้สร้างนั้นสร้างนี้ แล้วกวบ้านกวนเมือง ญาติโยม คนนั้นห้าคนนี้สิบ สุดท้ายพระกับโยมดูกันไม่ได้ ไปก็จักินดับเขาละชิ อาตมากำลังสร้างนั้นะโยม อาตมากำลังสร้างนี้ะโยม หัวใจมันบกพร่องมันไม่ได้ว่า อาตมากำลังบกพร่อง ความเพียรไม่ค่อยดี ให้โยมทำความเพียรให้ดีนะ ว่าอย่างนั้นมีไหมในเมืองไทยเรา คำพูดเช่นนี้ไม่มีนะ มีตั้งแต่อาตมากำลังสร้างโบสถ์สร้างวิหารราคาเท่านั้นล้านเท่านั้นล้าน แล้วก็กวนละที่นี้ ขอห้าขอสิบไป

มันเป็นประโยชน์อะไรโบสถ์ มีมาที่ไหนว่าชิ มันทำไมออกหน้าออกตาเอานักหนา ครั้งพุทธกาลท่านไม่ได้มีโบสถ์มีวิหาร สถานที่ทำสังฆกิจสังฆกรรมนั้น สีมามีอยู่เจ็ดแปดสิมานั้นละเขต ได้ร่มไม้ชายเขาที่ไหนทำได้ สวดปาฏิโมกข์หรือทำสังฆกรรมกันได้ทั้งนั้น นี่แหม หรฯ หรฯ ฟุฯ ฟาฯ นี่ละของเลว อิฐปูนหินทรายมันวิเศษวิโสอะไร มันเหยียบธรรมที่เป็นของเลิศเลอนั้นให้ฉิบหายไป ผู้ที่ก่อสร้างมาก ๆ ผู้นั้นคือไม่มองดูใจเจ้าของ วิ่งตามกิเลสทั้งนั้นแหละ

ฟัง ท่านทั้งหลายอยากฟังฟัง นี้เวลาจะคุยคุยเสียบ้าง เวลาเรียนเรียนแทบเป็นแทบตายเพื่อหาหลักหาเกณฑ์ อะไรขัดต่อหลักธรรมหลักวินัยก็ทราบก็เห็น แล้วทำไมจะไม่พูดได้ มันออกนอกกลุ่มนอกทาง เดียวนี้มันออกนอกกลุ่มนอกทาง มันไม่ได้ไปตามแนวทางของศาสนาฯ เป็นเทวทัตรบกับพุทธศาสนาแล้วเวลานี้ฯ ได้เรื่องได้ราวอะไร มันไม่ได้คำนึงนะทำอะไร เดียวนี้พุทธศาสนานี้คือวัดถูละเป็นพุทธศาสนา ถือเป็นศาสนาพุทธของเรา ต้องเอาอันนี้ออกหน้าออกตา

ไปที่ไหนวัดใดไม่ก่อสร้างหฺรฯ หรฯ ฟุฯ ฟาฯ สวยามอร่ามตาของกิเลสแล้ว วัดนั้นอาภัพ ว่างั้นนะ วัดนั้นอาภัพ ถ้าวัดไหนสง่างามสร้างโบสถ์วิหารศาลาโรงธรรมที่ปรน

ปรีอทุกอย่างเต็มวัดเต็มวา วัดนั้นสว่างาม มันสว่างามชี้หมาอะไร รู้จักไหมพวกมูตร พวกคุณเหยียบย่ำทำลาย เปรอะเปื้อนพุทธศาสนาของท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตาม หลักธรรมวินัย พระพุทธเจ้าไล่เข้าในป่าในเขาเห็นใหม่ละ องค์ไหนบวชมาเว้นเมื่อไร พอบวชเสร็จแล้วก็ รุกขมูลเสนาสน์ มีทุกองค์พระ นอกจากเป็นอุปัชฌาย์ปลอม ถ้า เป็นอุปัชฌาย์ตามหลักพุทธศาสนาจริง ๆ บวชกุลบุตรทั้งหลายนี้ต้อง รุกขมูล ๆ แม้ เจ้าของจะไม่ชอบเข้าอยู่ในป่าในเขาก็ตาม ต้องสอนโอวาทข้อนี้ เป็นโอวาทที่สำคัญมาก

มันไปหาสร้างโน้นสร้างนี่ยุ่งเหยิงวุ่นวาย นี่ละพวกลูกศิษย์ลูกหาพุทธบริษัท พระพุทธเจ้า มันกลายเป็นเทวทัตเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปโดยไม่ฟังเสียงอรรถเสียง ธรรมเลย เป็นอย่างนั้นนะ อย่างวัดป่าบ้านตาดเวลาเราไม่อยู่มันทำนะ หรุ ๆ หรา ๆ เหล่านั้น เวลาเราอยู่นี้ไม่ทำ ทำก็ทำลองดูซินะ ว่างั้นเลย พูดให้มันเต็มเหนี่ยว อยาก หายหมาให้ทำ อันใดที่ขัดต่อธรรมพระพุทธเจ้ามากน้อยเพียงไรรู้อยู่ด้วยกันทุกคนมัน ตื้อต้านหาอะไร เกานั่นเกานี้ หัวใจที่มันคันด้วยกิเลสตัณหาทำไมไม่เกา เกาตรงนี้ มัน ตืดมันดินไปหาอะไรข้างนอก

โลกต่างคนต่างติดต่างดินอยู่ ได้มีความสุขความเจริญสงบร่มเย็นที่ไหนไม่เห็นมี โลกนี้โลกกัจจกรหมุนตลอดเวลา กิเลสตัณหาพาหุมน แล้วกิเลสตัณหานั่นละเผาหัวใจ โลก หาดความสงบร่มเย็นไม่ได้ เข้ามาในศาสนา เช่นมาบวชเป็นพระเป็นเณรแทนที่จะ ทำความสงบใจ บำรุงจิตใจให้มีความสว่างามให้เป็นประโยชน์แก่ตน เพราะความสุข เกิดขึ้นจากการอบรมจิตใจแล้วสอนโลกอย่างนี้มีที่ไหนเดี๋ยวนี้ แทบจะไม่มีนะ สอน ตัวเองก็ไม่ได้จะเอาอะไรไปสอนเขา มีแต่กตแต่ถ่วงกันลงทั้งนั้นแหละ ให้พากันจำนะ พระเรา

ไหลเข้ามาเรื่อยนะวัดป่าบ้านตาด จนไม่หวาดไม่ไหวที่จะรับ มาหุมีตามีให้ดูให้ คิดให้อ่าน อย่ามาเฉย ๆ เก้ง ๆ ก้าง ๆ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

เวียงจันทน์ หมอเขาไปเวียดนาม เขาจะกลับวันที่ ๑๓ หลังจากนั้นแล้วเราถึงจะ ได้นำไปส่งเคราะห์ที่โรงพยาบาลเวียงจันทน์และโรงพยาบาลทั่วประเทศลาว จำเป็นมาก ที่สุดเลย เราจะไปช่วยที่เวียงจันทน์ก่อน เวียงจันทน์นี้จะขึ้นศูนย์ดวงตาเป็นอันดับแรก นี่ก็เริ่มช่วยไปแล้วดูเหมือน ๑๖ ล้านเฉพะตา เราพิจารณาอีกเครื่องมือขาดอะไร แล้ว หมอครบหรือไม่ครบ หมออีกให้ครบ หมอตาแผนกต่าง ๆ ให้ครบแล้วเราจะพยายามให้ ได้ครบสำหรับเวียงจันทน์ เป็นหัวใจของประเทศลาวทั้งประเทศ ขาดแคลนมาก ทางด้านนี้เราก็ช่วยเติมกำลัง ทางด้านเมืองเรานี้ ที่ออกตั้งแล้วเวลานี้มีบุรีรัมย์ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก อุตรดิตถ์ นี่ตั้งแล้วนะ สั่งเครื่องมือ ๆ สั่งแล้วเวลานี้

ถ้าเรามีชีวิตอยู่แล้วเราจะกระจายไปทั่วประเทศไทย เอาที่จำเป็น ๆ ที่ใกล้เคียงนี้ ก่อนแล้วค่อยขยายออกไป ๆ สำคัญที่เครื่องมือแพทย์หาในเมืองไทยเราไม่ได้ ต้องเอา จากเมืองนอก ๆ นี้เราอมรับ ทั้ง ๆ ที่เราตำหนิไว้พวกที่เอะอะก็เมืองนอก ๆ ซื่อเขา มา เจอเราเข้าที่นั่นคนมีค่าเท่าไร แน่ะ เครื่องมือถึงจะแพงเท่าไรก็สู้คนไม่ได้ ตกลงก็จำต้อง ซื้อของของเขาแพง ๆ ทั้ง ๆ ที่ตำหนิดูนะ แล้วก็มาโดนเจ้าของเสียเอง คือเอาเครื่องมือ ดี ๆ นะ ที่นั่นก็มีแต่เมืองนอกซิ นี่ละที่เราอมรับยอมรับตรงนี้ละ เพราะเห็นแก่คนไข คือยอมรับตรงนี้ สั่งเขาบอกว่าให้เอาดี ๆ ทั้งนั้น

ไปเวียงจันทน์ที่จะไปข้างหน้านี้ คือไปถามถึงเรื่องเครื่องมือแพทย์ตา แล้วก็ อย่างอื่น ๆ จะเอาของไปให้บ้างเล็กน้อย คือนี้ยังไม่ตั้งใจจะเอาไปให้ แต่เอาของติดตัว ไปเฉย ๆ เราไปที่คันทรเราก้เอาให้ หนูจะไปตกลงกันเรียบร้อยทุกอย่าง มีความจำเป็น อะไร ๆ ตกลงกันเรียบร้อยแล้วก็ให้เขามารับอย่างที่เคยปฏิบัติมา สั่งของมานี้ให้เขามารับวันที่เท่านั้น ๆ เขาก็มารับเอง แต่ตอนนี่ยังไม่กำหนด เราจะไปดูเครื่องนี้ก่อน เครื่องมือแพทย์นี้แพง แพงมากทีเดียว สำหรับอุดหนุนสมบูรณมานานแล้ว เครื่องมือ สมบูรณ์ นอกจากเครื่องปลีกย่อยติดตามมาที่หลังเป็นพิเศษก็ให้ตามนั้น ๆ

ครั้นครินทรก็อาศัยทางโรงพยาบาลศูนย์ แล้วก็มาหาเราขอ โห.หลายล้านตา เพราะอันนั้นเป็นจุดใหญ่ที่จะมองข้ามไปไม่ได้ เราให้ ๆ อยู่แถวนี้ก็นับว่าพอประมาณ เพราะฉะนั้นจึงกระจายออกทางนั้น ทางพิษณุโลก อุดรติดถึไปละ ที่นี้จะกระจายทั่วไปหมด

ตานี้สำคัญมากนะ คือเราทำอะไรเราพิจารณาเรียบร้อยแล้วเราค่อยทำ อย่างตานี้ก็พิจารณาแล้วจึงได้ทำ เรื่องใหญ่ ๆ ก็คือตา กับเครื่องมือที่สำคัญ ๆ โรงพยาบาลต่าง ๆ ให้ ๆ นะ เครื่องมือที่สำคัญ เช่นผ่าตัดภายในสมองบ้างอะไรบ้างเราให้หมด จนก็ให้ บางที่ติดหนี้ ติดหนี้บ่อยนะนี่ไม่ใช่เล่น เศรษฐีคนนี้ติดหนี้ อ้าว มันติดจริง ๆ ความจำเป็นมาจะว่าไง เครื่องมืออันนี้เกี่ยวกับคนไข่มากน้อยเพียงไร นั้น ดูแล้ว แล้ว การติดหนี้มีน้ำหนักเท่าไร กับความจำเป็นของคนไขที่มาเกี่ยวข้องกับเครื่องมือมี น้ำหนักเท่าไร มาชั่งตวงแล้วการติดหนี้ไม่มีน้ำหนักอะไรนัก เอ้า เอาเลย สั่ง สั่งมาเรื่อย อย่างนั้น

เศรษฐีติดหนี้เขาฟังซิ เศรษฐีบัวติดหนี้เขาเรื่อยอย่างนั้น คือเราเอาเหตุผล ใคร จะมาขอกับเราสู้มสี่สู้มห้าไม่ได้ บางทีดูเอา เห็นเขาขอเราขอ ขอแบบลื้มตัว ขออย่าง ง่ายตายอย่างสบายมากเหมือนเรานี้เป็นบ่อย ใส่เปรี้ยงเลย อย่ามาทำอย่างนี้นะ นั้น ถ้าสมควรที่จะอะไรมากน้อยเพียงไร ควรจะตุ้มตุ้มเลย ไม่มีอุทธรณ์ตุ้มเลยเทียว เหตุผล

พร้อมแล้ว บางคนไม่ได้คิดหน้าอ่านหลังอะไรนะ เห็นเขาขอได้ยินว่าท่านให้ถึงสุขุมเดา
มาขอแบบเซ่อๆ อย่างนั้นโดนละ วันนี้ก็ไม่มีอะไร มีเท่านั้นละวันนี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz